

Cem Öztekin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.8.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adalet Denizinde İhanet Sandalı

Bir asma fidanı düşmedi mi toprağa
Yaprağı içmedi mi göğün nemini

Efsun değil mi
O fidana
O Yaprak...
Değil mi
O yaprağa
O koruk...

Üzüm olmak
Aşık olamaktır Güneşe
Üzüm olmak
Kızarmaktır karamaktır yanmaktır
Ya peki şarap olmak!
Eziyet değil mi üzüme...
Hadi
Topla tek denklemlı şiirlerini.
Asla sorgulama
Milyar bilinmezli Dünyayı.

Bilincini yükselt
Bastığın toprağın bilincine!

Cem Öztekin

Alacaklı...

Bana bir hayat borcun var...
Tebessümlerle bezenmiş
Bir hayat borçlusun bana...
Ekmek paramı kazanırken
Şarkılar söyleyebileceğim bir hayat...
İçerken dudaklarındaki tuzu
Korkusuz
Umut dolu olabilececek bir hayat...
Tutarken ellerini
Güven duyup
endişelenmeyeceğim,
Bir hayat borçlusun bana...
Yalanlardan ihanetlerden
Uzak!
Kalbimin her atışının
Hakkını verebileceğim
Bir hayat borçlusun bana...

Cem Öztekin

Aşk şiiri...

Nefesimin durduğu güzel...
Yaşam denilen kavgam
/
Kalbimin
iki atışı arasındaki
yaşadığım hayatsın sen
/
Bilirim...
Bu dünyada
Tanrı adamı olmak
zor...
zarif bir iş...
Seni Tanrıyı sevmek gibi sevdim...
/
Seni öyle sevdim ki
Bir çocuğa
bayram şekeri verir gibi...
Veririm sana canımı
Bir çocuğun
saçlarını okşamak gibi...
Okşatırım tenimi ecele...
/
Sana ölürüm...

Sana ölürüm...
Bir başka Dünyaya
Doğacağımı bile bile
Sana ölürüm...

Cem Öztekin

Aşk...

Aşk...
Sen ol yanımda
Ağustos sıcakına inat
Çarpıştır bulutları
Kükret...
Yağmur ol/Yağ
Islat sokakları
Akıt serinliğini
İçimde ki bir derine...

//

Aşk...
Sen ol yanımda
Rüzgar'a inat
Bir çift kırlangıç kanadı gibi
Kan/adı gibi
Kana/bulan
Çırpın yüreğimde...

//

Aşk...
Sen ol yanımda
Güneşe inat
Üşüt beni
Buz kes
Dondur avuçlarını yüzüm de

//

Aşk...
Sen ol yanımda
Yalnızlığa inat
Çoğal içimde
Çoğalt beni
Taşır
Sıgmayayım evrene

//

Aşk...
Sen ol yanımda
Sessizliğe inat
Haykır!
Avaz ol
Bağır bana/beni

//

Aşk...
Sen ol yanımda
Ölüme inat
Yaşat...

Cem Öztekin

B.Ü.Çorak'a / İtaf

Ustam!
Dinlendim sözlerinde
Ve
Bilendi sabrım...
Öfkem
kınında paslandı...
Ustam!
Ve
İşıldadı bilincim
Yüreğinizin sesi ile...
Ustam!
İnsanoğlundan
insan yarattınız...

Cem Öztekin

Başkalaşım! ...

Nefesine al
Nefesinde tut
Solu beni..
Karıştır kanına...
Dolaşayım damarlarında...
Göz kılcalarında akayım...
Gözünde göreyim gözümü...
Sonra uzan yatağa...
Kapat gözlerini...
İçinde kararayım...
Kalayım...
Ve bir daha uyanma!

Cem Öztekin

Cami...

C
Azrail
M
İ

Diğer üç melek'e de şiir yazmalı insan
Aşk'a ibadet
Günahların-sevapların
toplamı ise eğer...
Eğer öleceksem

Cebrail...
A
Mikail...
İsrafil

Alsın isterim canımı
Çünkü aşk'a öleceksem!
Ben seçmeliyim
Ölüm meleğimi...

Cem Öztekin

Cennet Adamı (Tolga'ya) ...

Şarap...
Yosun...
Deniz kokan kayalar
Ve ben;
Bir kaya gibi kaldım
Sen dostum yoldaşım gideli...
Bu yıl...
Bu ay...
Bu gün...
Bu saat...
Şu an...
Tam altı yıl oldu
Karlı bir Maltepe den
Seninle adaları seyretmeyeli
Ve dinlemeyeli
Altı yıl oldu
Senin o adam sesinden
'Mendilimde kan sesleri'ni"
Şiir okurken hep denize bakardın
Ve derdin ki;
'Ben denizi anam belledim'
Şarap...
Yosun...
Deniz kokan kayalar
Ve ben;
Bir kaya gibi kaldım
Sen dostum yoldaşım gideli...
Bu yıl...
Bu ay...
Bu gün...
Bu saat...
Şu an...
Tam altı yıl oldu
Karlı bir Maltepe den
Seninle adaları seyretmeyeli
Ve dinlemeyeli
Altı yıl oldu
Senin o adam sesinden
'Mendilimde kan sesleri'ni"
Şiir okurken hep denize bakardın
Ve derdin ki;
'Ben denizi anam belledim'
Bir cennet varsa denizi de var mıdır..
Tam altı yıl oldu...

Tam altı yıl oldu...

Cem Öztekin

Culpa/Raşha

Yak...
Okuduğun tüm kitapları...
Bilmenin de
Bilginin de kitabını
Yak...

Yapabildiğin tek Şey
unut/a/bilmekse
Bilmeyi de unut
Bilgiyi de...
Unut kendini...
Unut/a/bilirsen...
Beni kendinde unut
Kendini bende unuttuğun gibi...
Yak bakışlarımın kimyasını
Dokunuşumun fiziğini...
Seni
Rabbim gibi sevdim diyen sesimin akustiğini
Kulaklarında yak...
Her çağırmana gelişimin
matematiğini...
Her çarمیha gerilişimin
masumiyetini
Yak...
ldr tanrı'yı!

Cem ztekin

aba...

Falanca dağın ardında ki
İhanetin
Kanın
Düşmediği topraklarda yetişen
Bir dikendir sana bilincim.
Erkek kadar sert
Kadın kadar keskin
Ve
yaşamak kadar sivri...
İnsan olmak yolunda
bir nefes
bir adım kadar basit...
Al beni
Tak
goncalığının tenine...
Cem Öztekin

Değişim

Uçaklar değişti sesleri ile
Tanklar şimdi daha bir gürültüsüz
Ve Tüfekler
Daha bir hızlı atar olmuş mermilerini
Ama değişmemiş yanan etin kokusu
Çocukların yüzündeki endişeli bakış
Ve
Ana dediğimiz kadınların çığılı...

Cem Öztekin

Denklem...

DüŒe kapattım geceyi...
Çünkü bir ay bile yok!
Bir ahta yok!
Bir tek özlemek var
Özlenmek yok...
Kapattım geceyi
Bir tek ses yok.!
Gece dram
sessizlik melodram..
Belki de düşler kapattı beni geceye!
Ya da düşler kapandı
Ya da kapan bir tuzaktı
Gece...
Yoktun...

Cem Öztekin

Detay...

Su
Bildi
Tohuma yürümeyi...

Tohum
Bildi suyu
Çatladı göğün gözüne...

Çöl sıcak!
Akrep
Bildi
Kuyruğunun gölgesinde yaşamayı
Soğuttu kanını...

İnsan
Akamadı
Çatlayamadı
Bilemedi...

Cem Öztekin

Dua...

Sevgilinin gözlerine göz değdi!
Çürüdü bakış...
Éline el değdi!
Yok oldu dokunuş...
Ve nefesine nefes karıştı!
Durdu soluyuş!
Oysa ne çok yalvarmışım!
Çürüdü duam

Cem Öztekin

Empati...

Bak!
Koca İzmir uykuda...
Bir sen bir ben mi kaldık...
Hadi ben;
zilini zurnasını
Emanetçiye bırakmış bir sarhoşum...
Bir de üstelik!
Aşığım adamakıllı...
Bir de şu yüzüme vuran lodos
Şu bulutları kucaklayan ay
ve şu dalga sesleri...
Çıldırıyor adamı!
Kusura bakma
Gecenin bu isimsiz saatinde
Sana bir isimde bulamadım
Bulsam da söylemezdim zaten...
Ben hiç bir şeye İsim koyamadım!

Şana köpek de demek istemiyorum...
İnsanımsıları hatırlatırsın bana
Her gün biraz daha köpekleşen...
Sana sen demek istiyorum
Çünkü...
Şana sen demek hoşuma gidiyor
Tuza tuz
taş taş demek gibi...
İçimden geldiği gibi yani...
Bir kalp atışı kadar ritmik ve sıradan...

Aslında ne çok ortak noktamız var
Sen sokak köpeği/sin!
Ben sokak adamı...
Sen de acıkırsın!
Ben de...
Sen ekmeğini çöpten çıkartırsın
Ben taştan...
İkimizin de umutları var/kırık
İkimizi de tekmelemiş bu insanlar
İkimizi de aldatmışlar...
Aslında içimiz de aldanmışlar...
Çok ortak noktamız var...
İkimizle de dost olamamışlar...

Cem Öztekin

Eylemli Aşklar Peşinde/Heba

'Aşk Evrenleri ve arkasında ki sonsuz bilinmezliği yeratan, bir AMİNO-ASİT'in Evrim gerçeğidir'
Cem Öztekin
M.S 22 Y.Y

.....

Yaşıyorsun sandım...
Kanıyordun!
En derin yaralarımın
Kabukları ile sardım yaralarını...

Susamışsındır diye aşk'a
Akıttım dudaklarımı...

Ve...
Yağmur ıslatmıyordu teninini
Sana terledim
sana ıslandım...
Sana ışık
Sana Aşk oldum sırlı sıklam...

Üşümüyordun!
Attım tüm çeketlerimi...

Sen!
Rüzgarın sürüklediği,
bir yaprak kadar bile yaşamıyorsun ki!

Bir martı çığılı kadar
sözün yoksa bu hayata
Sen ölemezsinde...
Sen!
(artık) bir mezarlıksın
Eylemi olan aşklar peşinde koşan ölü kadın...
Hayat ve aşk pıhtılaşmış sende...

Cem Öztekin

Faset/Fesat

Düşürme
Utancın rengini yüzüne
Sürme
Cem/aline mehanet

Sök at içinden
Yedi fesat bedeni
Yedi faset bulacaksın içinde/ALLAH Mühürlü...

Gök yüzünde
Merdivenlerin sonundaki yıldızlarda Işık yok...
Işık senin gözlerinde
Merdivenlerde eşik yok
Eşik senin gönlünde...

Mühürde sensin
Eşikde sensin
Işıkda..

Unutma!
Sen ne kadar ger/çeksen
Her şey o kadar gerçek
Ve
Yaşamak sandığın
Bir başka yaşama kurulu zemberek...

Cem Öztekin

Gaz ve Tozdan önce...

Haydi
Bırakdığımız yerden başlayalım
Şeyta'nın icat olup
Günahın icat olmadığı yerden
En masum yerden...
Sen
Elmayı ısıırıyordun
Ben
İncir yaprağı kopartıyordum...
Ölüm icat olmammıştı
Habil
Kabil
Yoktu...!
Ne olduysa
Habil den sonra oldu!
Biz ayrıldık
Günah icat oldu
Şeytan günahkar...

Cem Öztekin

Gazze...

Geceydi!
Düştü bomba
Yandı ev!
Yandı bakış!
Yastığına sarılmış adam
Çocuğunu örten kadın
Ve
Hiç yaşamadan
bir bebek
Yandı/öldü

Düştü bomba
Yandı bakış!
Yandı masumiyet...

Bir tayip
Bir devlet
Bir demokrat
Kınadı olanları!

Ama büyük adamlar gibi kınadılar
Sanki hiç çocuk olmamışlar gibi...
Yani bir reklam filmi gibi...

Düştü bomba
Yandı ev!
Yandı bakış...
Kanadı Tanrı'nın gözleri...

Cem Öztekin

Git/tin

Git/tin
Gölge bulamayan bir ışık gibi
çelişkilerle dolu piksiz bir yaşama...
Bana da söyle!
Hangi saklı tanrının
adaletinde var aradığın gerçek...
Hangi kutsal kitap
meşrulaştırır gidişini...
//
Git/tin...
Bir yasemin dalı gibi
kokarken ciğerlerimde
İlk doğduğumda
Aldığım nefes kadar benimken
bir nabız sıklığında yaşarken içimde
bir nabız sıklığında yaşatırken seni
Tüm ritmini/ritmimi
alıp git/tin
Git ruh/um git...

Cem Öztekin

Göç...

Gök göçüyor içimden
Aşk hızıyla
Uzak şehirlerin
İnsan pazarlarına yağmur yağıyor.
Tacirlerin
Üstleri başları çamur...

Testesteron kokulu kadınlar
Östorojen kokulu erkekler pazarlık yerinde
Pazarlık başındalar

Gök göçüyor içimden
Aşk hızıyla...

Gece ilerliyor...

Göz yaşarımla
şaman bir daire çiziyorum
oturduğum bankın etrafına
Düşünüyorum
Şu denizde olmasa
Kim yıkardı yüzümdeki bu acı gülümseyişi...

Gök göçüyor içimden
Aşk hızıyla

Kafamın içinde bir yerlerde
Seni unutmamamı söyleyen
Son Elektro-Neron
Dokuz milimetrelik çelik bir çekirdek gibi
Bir şakağımdan girip
Bir şakağımdan çıkıp gidiyor
Gecenin karanlık bir yerine...

Yine de!
Birbirine yakın iki yıldız seçiyorum
Gözlerinin iz düşümü olsun diye
Kapatıyorum gözlerimi
İdam sehpaları kuruyorum içimde
Asıyorum bir bir umutlarımı
Katran bir yalnızlığa...

Açıyorum gözlerimi
Yüzümdeki acı gülümseyiş
Deniz oluyor...

Cem Öztekin

İçre...

Senin olamadığın yerde
yani yüreğimde,
Tanrı gömülü...

Yalvarıyorum sana
Senden gayrı sı matemimdir...

Her gece
Bir beden daha büyüyor bedenimde
Bana gömdüğün bedenin...
Çürümüyor!
Ben den gayrı olan içre mezarlığında.

Sanadır ricası gönlümün
Niyazı sana.
Senden gayrısı matemimdir...

Cem Öztekin

İhanet...

İhanetin
iki yüzü keskin
Eğri paslı bıçağı
Sırtımda saplı...
Elimin uzanamadığı sırtımda bir yerlere
Göremiyorum ama hissediyorum...
Kanıma karışıyor pası...
Ve
bakışlarıma karışıyor...
Bakmak öldürüyor beni
Bakamamaksa
Canımı yakıyor...

Cem Öztekin

İmansız...

Kal
Hep orada...
Denizsiz şehirlerde
Yosun kokusuna hasret

Kal
Hep orada
Aşkı diyalektik yaşayan
Politik şehirlerde
Lodossuz

Gelme
Orada kal
Anma adımı da
Benden bir şey kalmadı
Yok/bende...
Sevme beni
Küfre girersin
Gerçeklik bayramında
Kestim imanımı da...

Cem Öztekin

Kan Kaybı...

Tanrı sofrasında
hayat yedim...
Her lokmada kan vardı
Bulandı midem
Kustum...
Demek Kana bulanmış...
Anladım...
Duruldum...
Anladım...
Yaşanan hayat çok kanamış...

Cem Öztekin

Kayboluş...

Aldın ellerimi benden
Ezdin dilimi...
Yırtın yüzümdeki
Bahar bakışı
Diktin yüzüme
Bu eskimiş solgun gülümseyişi...
Artık
Her yanım
Her yana uzak!
Oyuncağını kırmış bir çocuk gibi
yaşamaya isteksizim....
Kemiğini kaybetmiş bir köpek gibi hüzünlüyüm...

Acım-aşk'a...

Gönül
Kıyıya vuran
faili sebepsiz
Sahipsiz bir cesettir şimdi.
Sana
Tüm yazacaklarımı aklımda yırtıyorum
Ve
Yırtılıyorum hayata.

Cem Öztekin

Kelepir/Şişman şaire

Hep aşk'a mı yazılır bu şiirler
Terk eden sevgiliye/yenisine
Hep Aşklara mı 'yazılır' bu 'şairler'
Tekerlemeler gibi
kendilerini tekrar mı ederler

Şair bir sorudur!
Şiir bir cevap...
Bazen şiir bir sorudur!
Şair sessizlik/çığlık...

Günü yaşayan falcıdır
Şair zamana tur bindirendir...
//
Şimdi...
Şu an!
Bu satırları okurken
ETİYOPYA' da
Bir insan
Dünya'ya gelir gelmez
ilk nefesinin yarısında aklıktan öldü...
şişman Şairin şiirinin
içinde ki
Şişik betimlemeler ve imgeler
Verebilir mi
ölen insana alamadığı yarım nefesini 'geri'
Ya peki!
Şehirlerin en insanlı caddelerinde
Ayak yalın
Ser sine çıplak mendilci çocuğa
imge düzmek/düzer gibi
Potin alır mı o çocuğun ayaklarına...

Hani demiş ya birileri!
'Çocukların yüzlerinde ki endişeyi
ve korkuyu yok etmeden
güzel bir dünya kurma hayali
biz büyüklerin iki yüzlülüğüdür'
Dedim ya!
Günü yaşayan falcıdır
Şair zamana tur bindirendir...

Cem Öztekin

Kıyam/Uyanış..

Kıyam vaktidir
İnsan bilinçlerin...
Düşen
Yaprağa ağlamak vaktidir
Bilmek vaktidir
Bir yaprak neden düşer
//
Bir adam
yaksa kibritini
Karşı sahilde
Yanmak vaktidir/adam olana.

//
kuş
Su içerken
Kırsa kanadını
Acıdır deneyecek olduğu
Bilmek vaktidir bu acıyı
Kırmak vaktidir
bu acıya gönül kanadını...
//

Bağırmaya
Fırsat
Bulamadan
Ölen çocuğun
Haykırışı... Avazı
Olmak vaktidir...

Bilmek vaktidir
İnsan olmanın bilincini...

Zaman kıyam vaktidir.

Cem Öztekin

Mithra/Tresedin

Tanrı verdi yüreğimi
o yüzden sevdim
Ağladım da
Gözlerinde ağladım...

Senin gözlerin
TANRI gözleri idi...

Çünkü!
Mezarsız bir ölü idim her ihanetinde
Hep kefen/siz
Hep duasız...

Oysa ben sana
Keşke diyecek kadar bile ihanet etmedim...
Düşüneceğim tüm kadın kokuları
Matemdi aslında...

Ben duygularımın gerillasıyım
Sen ihanetlerinin askeri...
Gözyaşlarımı
Gözlerinde ağlarım hala...

Cem Öztekin

Neden/siz/...Ağıt

Güneş
Taradı kızıl saçlarını denizin aynasında
Akşam oldu...
//
Gözlerimde bir tanrı ağlıyor,
benden habersiz neden/siz...

Ve
Durmadan neden/siz
Bir rüzgar öpüyor göz yaşlarımı
//
Yasemin kokulu bir ölümdür zaman...
Ufukta gemiler yakıyorum...

Ay lacivert bir seccadeye koymuş başını
Bende gayrı her şey aşk'a yürüyor

Bir yıldız düşmek istiyorum beden/siz
Tanrı bile unutmuş kaç yıldız yarattığını...

Cem Öztekin

Öldüler...

Öldüler...
Çamur da...
Çıplak ayaklarıyla...
Tepeden tırnağa yoksuldular
Göğüsleri parçalanmış öldüler...
Elsiz ayaksız gömüldüler...
Bir kadın
bir çocuk
bir toprak parçası için değil
Onlar
Her şeyin bileşkesi için...
Bir ulus için öldüler!
Kürt Mehmet
Çerkez Mehmet
Laz Mehmet
Onlar doğacak olan çocuklar için
yani biz doğmuşlar için öldüler!
Sipersizdiler...

Ṭalebe Ahmet
Ölmeden dakikalarca önce
Okudu...
Anacığınan gelen,
komşu kızının yazdığı mektubu!
Isındı yüreği...
Ona tüm Kainatın selamı varmışçasına
Isındı gözleri...
Yaktı anacığının mektubunu
Isındı elleri...

Öldüler
Geçeleri
Yağmur altında...
Öldüler
Gün doğumu ayazlarında...
Öldüler
Gün batımı güneş kızılında...
Kızıla boyandı
Kalem tutan
Ekmek tutan
sevdalı elleri...
Onlar benim için
Bizim için
Onlar bir aşk için öldüler...
Ama geçit vermediler
Emperyalizmin karanlık ordularına...

Cem Öztekin

Ra/Ran/O/Hu

Git dedin...
Gittim...
Git dediğin yerdeyim...
kırk altı kromozom
atmış dört milyar
hücreye tutsak
Yetmiş kilo da
yirmi mikro gram değerim
//
ol dedin
oldum
ol dediğin yerdeyim
//
Dünya riya...
Dünya yalan...
Dünya Mah...
Dünya Şer...
Dünya Kıyam...
Neyleyim
//
Tevrat seni
İncil sevgini
Kuran bilgini...
Ya peki AŞKı
Hangi kitaba sığdırdın
Hangi papaz
Hangi imam
Hangi haham anlata bilir seni...
//
Git dedin...
Gittim...
Ol dedin
Ol dediğin yerdeyim
Ve AŞK'ı ararım...
Buldum...
Anladım...
Aşk
Tendeki sen
Şendeki benimiş
Üzülme tanrım
Bende yakınım sana şah damarından
Ol dediğin yerdeyim...

Cem Öztekin

Raşha...

şimdi sen!

Ricasını kaybetmiş

Nezaketsizler mezarlığında

Binlerce yıl önce ölmüş...

Ama...

Çürümeyi başaramamış

Lanetli bir yok olamayış gibi

Boylu boyunca yatıyorsun...

Ve.

Yerin bile belli değil.

Ne gelenin olacak

nede bir bilenin...

Ama sen bunu yaşamak sanacaksın

Ve

Sevmek sanacaksın...

Bir prometheus efsanesi gibi

Sen etinin yenmesini

yenilenmesini

Aşk sanacaksın...

Cem Öztekin

Reenkarnasyon!

Ben sizi...
Siz beni...
Daha öncede tanıdık
bir birimizi.
Bu gün bana
iyi diyorsanız!
Kötülüğü tanımışsınızdır bende
Bir beden önce...
//
İyilik/iyelik
pencerenizden
bu gün
kötülüyorsanız beni!
Sizi kaldırmış olmalıyım
Düştüğünüz yerden
Bir beden önce...

Cem Öztekin

Sana Ağlıyorum/federiko Garcia Lorca'ya

Faşist bir dünyada
yaşayamam dediğinde
ve...
Öldürüldüğünde
ben daha doğmamıştım...

Seni anlıyorum LORCA
sana ağlıyorum...

Dünya seni hak etmedi
Ölmemeliydin/Öldürülmemeli

Bizi de hak etmiyor
Şu karanlığın/cehaletin
Hükümranlığı altında ki Dünya...

Seni anlıyorum LORCA
Sana ağlıyorum...

Ama umutsuz yaşayamıyor insan
Umutsa
Çelik duvarlar ardında
Çelik kasalarda saklı
Tahviller ve hisse senetleri/ne
Duyulan umut değil...

Umut
Dikiş ipliğine bağlı
Bir şeytan uçurtmasının
Kuyruğunda
gözyaşımız la suladığımız
Bilge
bir tohum gibi...

Umut Tanrı adı gibi kadim...

Seni anlıyorum LORCA
Şana ağlıyorum.
Ölmemeliydin/Öldürülmemeli

Kimse senin gibi şiir yazmıyor LORCA...

Testesteron/Östrojen şairler
Libido şiirleri yazıyorlar...
Ve...
Onursuzca sevişiyorlar...
Kuytularda sevişiyorlar...Tespah böcekleri gibi korkak sevişiyorlar...
Korkak yazıyorlar...
Korkak yaşıyorlar...

Oysa Yaşamak!
İnatçı bir gülüş gibi olmalı

Bir Kalp atışı sesinin arkasına saklanmadan...

Yaşamak!

Bıçaklarla dolu karanlık bir odada

Karanlığa inat kapatıp gözlerini

Bir duvardan/öbür duvara

Kesileceğini/kanayacağını bilebile

aşkın hayali peşinden koşmaktır.

Yaşamak kanamaktır...

Yaşamak!

Kana kana akmaktır hayata...

Seni anlıyorum

Sana ağlıyorum...

Ölmemeliydin/Öldürülmemeli...

Bende biliyorum LORCA

Oportünist aşk şairleri ile

Faşizmin gölgesinde yaşamının erdemsizliğini...

LORCA

Kapattım gözlerimi...

Bıçaklarla dolu karanlık bir odada

" Beyaz beyaz kanıyorum LORCA...

Beyaz

Beyaz

Kanıyorum...

Kanım içime akıyor LORCA

Utaniyorum..."

Cem Öztekin

Sana...

Düşersem gözlerinden ölürüm...
Çürürüm!

Düşersem gözlerinden ölürüm...
Çürürüm!
Bir kuş'a armağan olsun diye
Bir kurtçuğa teslim ederim bedenimi...
O kuş ki!
Bir kedi pençesinde yaşar hayatını...
Ve bir gün ona armağan olur...
Kedi de bir gün ölür!
Sümüklü haylaz bir çocuk
Tutup ölü kediyi kuyruğundan
Deniz'e atarsa!
Balıklara armağan olur...
Balıklar zaten balıkçılara armağan
Ve balıkçıların sana armağanı
Tabağında ki balıklar olur...
Beni düşürme gözlerinden...
Öldüremesin...
Gözlerinde fosfor olurum

Bir kurtçuğa teslim ederim bedenimi...
O kuş ki!
Bir kedi pençesinde yaşar hayatını...
Ve bir gün ona armağan olur...
Kedi de bir gün ölür!
Sümüklü haylaz bir çocuk
Tutup ölü kediyi kuyruğundan
Deniz'e atarsa!
Balıklara armağan olur...
Balıklar zaten balıkçılara armağan
Ve balıkçıların sana armağanı
Tabağında ki balıklar olur...
Beni düşürme gözlerinden...
Öldüremesin...
Gözlerinde fosfor olurum

Cem Öztekin

Sızı

Bu yalnız şehirin
Kana buladım gönünü...
Çok yıldız öldürdüm
Şarabi gecelerinde.
Çok yıldız gömdüm
Çok yıldız gömüldü gönüme

Bu şehirin
En تنها yerinde
Kazıdım
gönlümden ve gönümden
seni...
Ve en uzak ölü yıldıza gömdüm ölünü...

Cem Öztekin

Size!

Geldim...!
Bile bile geldim,
Üryan geldim...
Dönüşsüzüm...

Kaç beden sürdür/sürecek bu acı
/
Tedric...
Tekamül...
Nizam...

Tekrarıyım ölmüşlüğümün...

Bir ney de nefesim hicaza kesmiş,
Mevlana'nın aynasından dökülmüş,
Mansurun çöle atılmış hüznüyüm...

Çivilerde çürüyen avuçların teriyim,
Dikenli telerde kanayan alınların yarası
Kör kuyularda çıkmayan avazım
Öğrendim...
Ben senin yüzünüm

Cem Öztekin

Tanrı'ya

Hatırlıyorum Gözlerini
Bir çift siyah Evren/diler
Bakışinsa Evrimin başlangıcı
//
Göğüslerinin tuzundan mıydı?
Dudaklarımın yanışı
//
Ve kokun!
Yaşamaya gebe bırakmak değil mi uyanışı
Ve yokluğun!
Terk etmek değilmi u/yanmayı ölüme
//
Sesin yapışmış duvarlarına
Tüm imge çukurlarımın...
Hangi taşı kaldırsam
Altından ben çıkıyorsun
Martılara ekmek atsam
Çiğlik sensin!

Bulutlara baksam yüzün asılı
Hangi çiçeğe su versem
Seni tomurcuk buluyorum
Ve
Şah damarından yakınım diyorsun/yanıltıyorsun
Damar olan sen/sin
Sende akan ben
Sensizlik aklımın yırtılışı...

Cem Öztekin

Tanrı'ya 1...

Ellerin oluyorum
Gözlerinden bakıyorum
Terleyen avuçlarım oluyorsun!
Bakmak!
Nereye bakarsam bakayım sana bakmak gibi
Her günün adı sen
Tüm mevsimler sen...
Ağaçlar yapraklar meyveler sen
Tohum senin güzelliğini kıskandığı için çatlar
Yaşam/ak sen...

Cem Öztekin

Tanrı Ricası...

Doğduğun
'an'...
'O'
Eğilip kulağına dedi ki!
'Adımı unutma'
Ne yaşarsan yaşa
'Adımı unutma!'
Yaşadıkların
Yaşanmışlıklarının
Tekrarıdır...
Sen bir şeyler öğrenmesen de yaşadıklarından!
Yaşadığın 'An' benim
Yaşanmışlığın benim
Ben öğrenirim senin yaşadıklarından
'O'
Eğilip kulağımıza dedi ki!
'Adımı unutma'

Cem Öztekin

Tekrar

Her şey kendini tekrarlar...
Yeni bir başlangıç sanılan her şey
Yaşanmışlıkların tekrarıdır.
Kainatta başlangıç yoktur! CEM ÖZTEKİN

.....

Kömür karası gözlerin
Göz değil yani
Kömürün karası...

Siyahın
Gözlerine izdüşümü
Siyahın gözlerinde ki tekrarı...
Seni seviyor/um
Seni sevmiştim
Seni seveceğim
Sevginin tekrarı yani...
"Ol" diyenin
Oluş nedeni...
Nedenlerin bende ki hali
Halimin izdüşümü...
Sen...
Uzak bir şehirde
Ben...
Şehrine uzak
Ama
Aynı zaman diliminde
"O"
An da
Baktığımızda gökyüzünde ki aynı yıldız
Tekrarıdır birbirimize bakmışlıklarımızın
Bulutlara bakmak
Ve iç geçirmek
Sen diye
Ben diye
İç içe geçmiş/geçmişimizin tekrarıdır...
Ve solumak
Aynı atmosferi
Ciğerlerimizde ki
Nefesimizin izdüşümü
Birbirimizi solumanın tekrarıdır yani...

Cem Öztekin

Tığ...

"Her Şey sudaki bir Aminoasit den baŐladı"

Söküldü su
Zerre zerre söküldü...
Yün bir kazak gibi söküldü...
Sarıldı yumaklara harıl harıl

Zaman bir tığ/idi
Ördü insanı,ilmek ilmek...

İnsan bir sır/idi
Çözecek kendini yumak yumak
AŞk bir tığ/idi
Örecek insanı ALLAH ALLAH

Cem Öztekin

Toprağın içinde ki göz yaşları...

Toprak
Ana...

Bilinç
Yağmur bulutu...

Tanrı
Yağmur damlası...

Şeytan
Elma bahçesi...

Adem
Elma...

Havva
Elma kur/du
//
Damla
Düştü toprağa
Bahçe güldü
Elma kızardı
Kurt çürüttü elmayı
Düşürdü Toprağa
Toprak güldü
Kucakladı çekirdeği
Hayat buldu...

Cem Öztekin

Uyanış!

Dünya!
Yıldız tozu
Zaman!
sebepli kozmik bir bekleyiş
Bilmek!
Apaçık ortada
Yaşamak!
galaktik bir hesaplaşma...
Kaderse!
Yıldız döngüsüdür
Bir elips'e tutsak.
Cemal/Celal
Var olmanın iki yüzü...

Cem Öztekin

Ütopist 2...

Sonsuz bir deniz de
Kurşun bir kayık...

Yelkenleri pamuk
Kürekleri kağıt...

En yakın kıyı
Milyar ışık yılı...

Umut taşır içinde
Tanrılara sofraya diye

Ve ışık taşır
Tanrı sofralarına meze...

Cem Öztekin

Ütopist 3...

Son okuma tarihi geçmiş
Kitaplarda ki Aşka inanmayan
Bir kadın severim düşüncemde
Eriyen mum tahtların
Altın kral heykelciklerine tapınmayan...
Bir kadın severim düşüncemde...
İndirilmemiş kitaplarda ki aşka inanan...

Cem Öztekin

Ütopist 4...

Tüm bildiğim bu...
Sadece kapatacağın gözlerini
Kötüyü görmemek için değil!
Kötülüğün olmadığını görmek için
kapatacağın gözlerini...
//
Ve beni düşüneceğsin
Ama beş bilinmezli denklemler gibi değil!
Bir tutam tuzu
Bir bardak suyu düşünür gibi...
Sadece kapatacağın gözlerini!
Dokunacağını...
Parmak uçlarınla
Parmak uçlarıma...
Parmak uçlarının ısısı
Aklımın kıvrımlı
karanlık
dehlizlerine
ışık olacak...
Ve!
"O"
Dehlizlerin birinde
kendini bulacağını...
Eflatun bir deniz de
Bulut bir kayık üzerinde
Tanrı sofralarına kürek çekerken...

Cem Öztekin

Ütopist...

Her gece rüyalarımda
Eflatun bir deniz'in kıyısında
Bulut bir kaya'nın üzerinde
Evrimini tamamlamış bir denizkızı
Sistemin beşinci düzeninin kitabını yazar...
Aslında
"O" bir su perisidir
Ve
Tüm mevcudatın sütanesi...
"O" sütünü benim gözlerimden sağlar...

Cem Öztekin

X/Y/Z Arasında...

Sen
Sorularına cevap ararsın
Ben
Cevaplarıma soru ararım

Sen
yaratıldım dersin
Ben
oluştum derim

Sen ne düşünürsün bilmiyorum ama!
Ben
Güneş sistemine
en yakın yaşam formunu düşünürüm
Senin ile ben ışık yılarınca uzağız birbirimize

Sen
aşk'a yazılırsın
Ben
Şiir'e yazarım aşk'ı

Cem Öztekin

Yalnız Bulut...

Bir bulut geçti bu kentin üstünden
Deli bir rüzgar önünde harmanlanan!
Kaderine razı...
Öksüz
yetim
Kimsesiz
Yalnız...
Yağmur kuşları yemiş ağzını!
Konuşamaz suskun...
Şimşekler almış kulaklarını
Sağır...
Islık çalsan duymaz!
Güneş dağlamış gözlerini
göremez...
Geçtiği dağların
keskin sivri doruklarında
parçalamış yüreğini
Kanamalı...
Yaralı...
Geldiği kentlerin acıları ile yüklü
Hüzün dolu...
Ağlamaklı...
Bir bulut geçti
Bu kentin üstünden...

Cem Öztekin

Yaradılış...

Zaman icat olmamıştı
Işık yoktu...
Boşluk icat olmamıştı
Madde yoktu...

Sonsuzluk Evreninin
Hiçlik yatağında
'O'
Gözlerini açtı...

Bilinen bilinmeyen
Tüm zamanlar İcat oldu...

Bilinen bilinmeyen tüm zamanlara açılan ilk göz
'O' idi
Işık icat oldu...

'O'
Yer kaplıyordu
Diğer her yer boşluktu
Madde icat oldu...
Boşluk icat oldu...

Yalnızdı...
Ağladı...
Acı icat oldu...

Sevilmek istiyordu
'Yarattı'
Aşk icat oldu...

Ve
Aşka sözler yazıldı
Şiir icat oldu...

Cem Öztekin